

Tükör, cavinton

2011 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Normál esetben az embernek Svájcról a mesés Alpok, a városok és falvak tisztasága és a precíz karórák jutnak az eszébe. Csakhogy most nincs normál eset. Svájc, a svájci frank hallatán fél Magyarországnak rándul görcsbe a gyomra.

Beszédes adat, hogy a világ összes – az alpesi államon kívüli – svájcifrank-alapú hitelének egytizedét hazánkban helyezték ki a bankok.

De nézzük csak meg, hogyan jutottunk el idáig! Korábban, az első Orbán-kabinet idején, a Széchenyi-terv otthoneremtési programja – bárki bármit mond – sikeres volt. Egy nem éppen jobboldali kötődésű gazdaságkutató intézet korábbi kimutatása szerint az állam által e területre investált száz forint, százötven hoz a központi költségvetés konyhájára. A program eredményeként családok tömegei elégitették ki több évtizedes elnyomott lakásvásárlási vágyaikat, s a program hatalmas lökést adott – a mostanában kómában vergődő – építőiparnak, a gazdaságnak.

Aztán hatalomra került a szociálliberális társaság, amely másban nem tudott gondolkodni mint restrikción, persze csak ha nem a saját zsebéről volt szó. A támogatási rendszer fenntarthatatlanságára hivatkoztak, s azt mondták, a kamattámogatás túl nagy teher. Holott egy jól prosperáló ország dübörgő gazdaságában a csökkenő kamatszint miatt erre egyre kevesebbet kellett volna áldozni. Az igazságosságot szajkózva évek alatt elválták a támogatási rendszer nyakát, s ezzel a devizahitelezés irányába tolták el a piacot.

A svájci frank első látszatra kedvezőnek tűnhetett, hiszen jelentősen alacsonyabb volt a kamat, mint a forint-hitelezés esetében.

Ráadásul a bankok sokakat szinte rátukmálták a frank-alapú hitelre, ám az árfolyamkockázatról jó esetben is csak egy elharapott fél mondatban vagy a szerződés apró betűs részében tájékoztatták az ügyfelet. Így a bebukásokért a felelősség nemcsak az ügyfeleké, hanem a bankoké s a korábbi kormányoké. A megoldás azonban, mint jogutód, a mostani kabinetre vár egy olyan időszakban, amikor súlyos gazdasági gondokkal küzd a világ. Amerika infúzióra kötve, a német gazdaság hibernálva, az eurózóna déli és nyugati periférikus államai pedig a csúszkán, s mindezt fejeli meg a menekülővalutának tartott svájci frank erősödése.

Visszatérve a bankokra, nem mindegyiknek, de közülük soknak az ügyfeleket sújtó kreativitása nem ismer határokat.

A pénzintézetek – ha nem is valamennyi –, de azt csinálnak, amit csak akarnak. Nem ügyfélnek, hanem prédának tekintik a náluk hitellel rendelkezőket vagy arra áhítozókat. De vajon az anyaországukban is így tesznek? Elképzelhető, hogy odahaza egyoldalúan módosítgatják a szerződéseket az ügyfél kárára? A kezelési költség húsz százalékát teszi ki a törlesztőrészlet, vagy hogy panaszkezelési díjat számolnak fel, ha az ügyfél a „szolgáltatással” vagy a kamatszámítással elégedetlen? A válasz: nem!

Orbán Viktor nagyon szalonképesen fogalmazott, amikor azt mondta: „Az az érzés alakult ki sokakban, hogy nemcsak az árfolyamváltozás alakítja a törlesztőrészleteket, hanem a bankok hasraütésszerűen, saját érdekük szerint alakítják azokat.” Ezek alapján üdvözlendő, hogy Otthonvédelmi Monitoring Bizottság alakul, hogy átláthatóvá tegye a törlesztőrészletek változását, kiszámításának módját.

Az ellenzék feladata, sőt kötelessége a kormány tevékenységének folyamatos, ellenőrzése, kritikája. Ez így van rendjén. Most mégis felfordult a gyomrom, amikor Mesterházy Attila, a csak nevében szocialista párt ideiglenesen államháztartáskiadó elnöke a bejelentés után „igazi bankárkormány” nevezte Orbán Viktor kabinetjét. Közölte: az MSZP benyújtja a devizahitelesek érdekében kidolgozott javaslatát a parlamentnek, illetve országgyűlési vitanyitványt kezdeményez a magyar gazdaság helyzetéről. Azon tudtom, hogy Mesterházy-nak a tükör tört el otthon, vagy a Cavinton gurult el.

Csáki Attila, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
